

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719203160
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:8719203160.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobkyne: M. P. A., nar. XX.X.XXXX, bytom K., M. XXXX/X, právne zast. Mgr. Milan Valla, advokát, Bratislava, Vajnorská 43, IČO: 42 355 346, proti žalovanej: Slovenská republika, zast. Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Bratislava, Štúrova 2, IČO: 00 166 481, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu škody vo výške 1.600,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.600,- Eur od 11.11.2017 do zaplataenia a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.000,- Eur od 11.11.2017 do zaplataenia a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanej. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 15.6.2019 domáhala náhrady škody ako aj náhrady nemajetkovej ujmy podľa Zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá jej bola spôsobená nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Táto bola nespravodlivo a nezákonne obvinená, trestne stíhaná a následne obžalovaná v trestnom konaní. Právnym titulom na uplatnenie nároku na náhradu škody je teda nezákonné rozhodnutie - uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, odbor kriminálnej polície, o vznesení obvinenia zo dňa 27.9.2013 č.k. ORP-431/OEK-PP-213.

2. Svoj návrh odôvodnila tým, že uznesením Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát zo dňa 23.2.2012, č.k. KRP-3/DO-BR-2012 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví na tom skutkovom základe, že ona mala dňa 21.1.2012 v čase okolo 19.26 hod. viesť osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia po diaľnici D1 v smere jazdy od Prešova do Popradu, v k.ú. B., pričom sa nemala plne venovať vedeniu motorového vozidla a sledovať cestnú premávku, v dôsledku čoho mala prejsť s vozidlom do protismeru a naraziť do protiidúceho vozidla zn. Audi A4, ktoré viedol T. O. V., O., v dôsledku čoho mal tento utrpieť otras mozgu a podvrtnutie krčnej chrbtice. V trestnom konaní bolo okrem iného vykonané dokazovanie výpoveďami T. O. V., O., ňou, príslušníkmi PZ T. O. Z. a M. V. M., znaleckým posudkom č. 8/2012 vypracovaným T. Š. Ž.. Znalecký posudok bol zabezpečený za účelom preukazovania miesta zrážky motorových vozidiel nakoľko pri dokumentovaní nehody jej účastníkmi nebolo miesto nehody ukázané príslušníkom PZ a vo výpovediach pred vyšetrovateľom obe strany uviedli, že pri vedení vozidla neprešli do protismerného jazdného pruhu. Znalec v znaleckom

posudku skonštatoval, že na mieste nehody neboli zdokumentované žiadne objektívne stopy, ktoré by naznačili miesto nehody a toto podľa jeho názoru nebolo možné presne určiť, teda zistiť, ktorý z vodičov prešiel s vozidlom pred zrážkou do protismerného jazdného pruhu. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, odbor kriminálnej polície, zo dňa 27.9.2013 č.k. ORP-431/OEK-PP-213 bolo vznesené obvinenie proti nej pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Sťažnosť, ktorú ona v zákonnej lehote podala bola uznesením Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves zo dňa 5.11.2013 č.k. 2Pv196/2012-44 zamietnutá. Prokurátorka okresnej prokuratúry na ňu podala pre vyššie uvedený skutok dňa 21.8.2014 obžalobu. Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie na základe ktorého prvostupňový súd konštatoval, že v konaní nebolo preukázané či k stretnutiu vozidiel na vozovke došlo v smere jazdy jej vozidla alebo v smere jazdy vozidla druhého účastníka nehody. Nebolo tiež zrejmé na základe čoho došlo k zisteniu miesta zrážky a zároveň boli konštatované viaceré pochybenia pri dokumentovaní dopravnej nehody ako aj fakt, že záznam z dopravnej nehody nekorešponduje s výpoveďami jej účastníkov. Proti rozsudku tunajšieho súdu z 11.9.2012 sp. zn. 5T/108/2014-398 bolo podané okresným prokurátorom v Spišskej Novej Vsi odvolanie, pričom Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením sp. zn. 6To 11/2016 zo dňa 2.3.2016 odvolanie ako nedôvodné zamietol. Z popísaného priebehu trestného konania je teda zrejmé, že proti jej osobe bolo vedené trestné stíhanie od vznesenia obvinenia z 27.9.2013 do právoplatného skončenia trestného konania, ktoré skončilo jej oslobodením spod obžaloby dňa 2.3.2016, teda bola nespravodlivo trestne stíhaná po dobu 2,5 roka. Poukázala na zmysel a účel právnej úpravy Zákona č. 514/2003 Z.z. s tým, že týmto zákonom mal zákonodarca v úmysle stanoviť podmienky za ktorých právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu resp. iného orgánu vzniká. Pod uvedením sa rozumie aj spôsobenie škody, rozhodnutím o začatí trestného stíhania o začatí obvinenia ak sa neskôr nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným (Nález ÚS SR č. II.ÚS25/2011-33 zo dňa 24.3.2011). Poukázala tiež na súdnu prax podľa ktorej sa každé nespravodlivé trestné stíhanie a hrozba trestu považuje za zásah do práva na súkromie a práva na rodinný život, pričom poškodeného nezaťažuje ani dôkazné bremeno preukazovania difamačného účinku trestného stíhania (Uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo 137/2008). Pre úspešnosť konania o náhradu škody/nemajetkovej ujmy sa vyžaduje aby bol poškodený oslobodený spod obžaloby alebo aby bolo trestné stíhanie zastavené resp. nezákonné rozhodnutie zrušené alebo zmenené. Za nezákonné rozhodnutie považovala to, že napriek popretiu spáchania skutku a neexistencii objektívnych dôkazov, ktoré by jeho spáchanie preukazovali bolo voči nej vznesené obvinenie následne vedené trestné konania a to až do právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach. Poukázala na fakt, že Generálna prokuratúra SR uznesením z 31.7.2012 č.k. IV.PZ120/12-8 podľa § 163 Trestného poriadku, už predtým raz zrušila uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 17.4.2012 o vznesení obvinenia proti jej osobe, pretože vykonané dokazovanie neodôvodňovalo záver, žeby trestný čin spáchala. I napriek tomu bez existencie relevantných dôkazov vyšetrovateľ uznesením zo dňa 23.9.2013 ju opätovne zo skutku obvinil a dozorujúca prokurátorka jej sťažnosť odmietla. Týmto sa dostalo do pozície obvinenej v ktorej zotrvala ďalšieho 2,5 roka. Nepochybňovala záujem štátu a verejnosti na objasňovaní trestnej činnosti, avšak tento je podľa jej názoru potrebné naplňať takým spôsobom, aby nedochádzala k bezdôvodným zásahom do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Ak neexistovali dôkazy, ktoré nasvedčovali, že k spáchaniu trestného činu došlo konkrétnou osobou ako to bolo v jej prípade a konštatoval to aj generálny prokurátor SR, neexistuje ani žiaden verejný záujem na vedení trestného stíhania. V prejednávanej veci bola teda nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia daná nielen tým, že bola spod obžaloby právoplatne oslobodená ale najmä tým, že obvinenie bolo vznesené na základe takých skutočností, ktoré neodôvodňovali záver, žeby skutok spáchala konkrétna osoba. Zásah do jej práv odôvodnila tým, že v priebehu vedenia trestného konania po dobu 2,5 roka trpela psychickými problémami, mala problémy v rodine ako aj v medziľudských vzťahoch. V dôsledku predstavy, že bude voči nej vedené hlavné pojednávanie pred súdom, predmetom ktorého bude následne rozhodnutie o jej vine a trestne trpela častými depresiami. V tom čase bola bezúhonnou osobou, ktorá nemala ani len nepriame skúsenosti s trestným konaním, ako neskúsená osoba, hoci bola presvedčená o svojej nevine, nemohla vopred vedieť ako súdy rozhodnú a hrozbu trestu odňatia slobody, ktorá nad ňou visela mala počas celého konania. Mala problémy v zamestnaní, nakoľko pôvodne v rámci plnenia pracovných úloh ako obchodná zástupkyňa denne viedla motorové vozidlo čo ďalej už nemohla a snažila sa to nahradiť vysokým pracovným nasadením. Psychické problémy a vysoké pracovné nasadenie sa tak v konečnom dôsledku prejavili syndrómom vyhorenia s následnou úplnou stratou motivácie a chuťou pracovať, čo vyústilo do straty zamestnania. Po zmene zamestnania pôsobila u nového zamestnávateľa rovnako v pozícii obchodného zástupcu, pričom zamestnávateľovi z dôvodu opatrnosti a presvedčenia o svojej nevine neoznámila informáciu o vedenom trestnom konaní. Tento sa však o trestnom konaní dozvedel,

vzhľadom k tomu, že sa musela zúčastňovať na výsluchoch, i na iných úkonoch i na pojednávaníach v rámci trestného konania. Týmto sa situácia u nového zamestnávateľa podstatne zmenila a de facto sa stalo obdobnou ako u zamestnávateľa predchádzajúceho. Nemohla viesť motorové vozidlo, teda riadne svoju prácu vykonávať, pod tlakom zamestnávateľa zmenila pracovnú pozíciu. Jej očakávania v novej pracovnej pozícii neboli úspešné, mala záujem o pôvodnú pozíciu, s čím však zamestnávateľ z dôvodu prebiehajúceho trestného stíhania nesúhlasil. Toto viedlo v konečnom dôsledku k opätovnému ukončeniu pracovného pomeru. V dôsledku nezákonného rozhodnutia tak utrpela ujmu v oblasti pracovného života v období svojho najproduktívnejšieho veku bezprostredne pred dovŕšením 30-ho roku života. Ako vysokoškolsky vzdelaná osoba v Bratislave mohla pracovať na budovaní vlastnej kariéry, avšak z dôvodu psychických problémov a predsudkov jej zamestnávateľov sa nedokázala pracovne uplatniť, čím utrpela ujmu v profesionálnej kariére. V dôsledku nespravodlivého trestného stíhania utrpela ujmu v oblasti rodinného a partnerského života. V čase začatia trestného stíhania mala vážny a perspektívny vzťah, ako žena v produktívnom veku plánovala založenie rodiny, po vznesení obvinenia trpela psychickými problémami, stresom, v dôsledku čoho partnerský vzťah nevydržal. Následne mala problém nájsť si partnera, ani ďalší perspektívne sa vyvíjajúci vzťah nevydržal, partner ju po zistení, že je trestne stíhaná opustil. Poukázala na to, že vinník dopravnej nehody nebol nikdy zistený, bola spod obžaloby síce oslobodená ale vznesenie obvinenia jej vytvorilo trvalú a nenapraviteľnú ujmu, nakoľko jej blízke osoby ani priatelia ako vodičke vôbec nedôverujú, odmietajú byť jej spolujazdcom. Sama sa pri tom považuje za dobrú vodičku, nedôvera v jej vodičské schopnosti je jednoznačne dôsledkom trestného konania. V minulosti bežne vozievala svojich starých rodičov, žijúcich v Žiari nad Hronom, v Brezne, svoju neter do rehabilitačného centra pre jej zdravotné problémy, čím pestovala a rozvíjala vzájomné vzťahy. Následne jej najbližší príbuzní ako vodičke prestali dôverovať, čo sa nezmenilo ani po právoplatnom rozhodnutí súdu v jej prospech. Vždy bola aktívnou vodičkou, viedla motorové vozidlo často a rada, bežne chodievala aj na spoločenské udalosti a na rodinné oslavy autom s tým, že nekonzumovala alkohol s tým, že vozila rodinu a priateľov domov, potom jej títo prestali dôverovať, odmietala sedieť vo vozidle, ktoré ona viedla. V niektorých prípadoch dokonca nebola na spoločenské akcie mimo Bratislavu pozvaná, aby jej priatelia nemuseli vysvetľovať, prečo sa s ňou nechcú viesť v motorovom vozidle. Mávali v jej prítomnosti rôzne posmešné narážky a poznámky týkajúce sa vodičských schopností žien a tiež ju žartovne označovali za "kriminálničku". V prípade, že sa jej niekto v takýchto situáciách aj zastal, keďže nebola právoplatne odsúdená, dochádzalo ku vzájomným hádkam medzi priateľmi i členmi rodiny, čo veľmi ťažko znášala, trpela depresiami, vzťahy s niektorými priateľmi úplne prerušila. Problémy sa prejavili i vo vzťahu s jej matkou, matka mala extrémny strach až paranoidné predstavy kedykoľvek keď mala ona viesť motorové vozidlo, niekoľkokrát denne jej telefonovala, aby sa uistila, že je v poriadku, že nemala dopravnú nehodu a to i v situáciách keď cestovala iba niekoľko kilometrov. Rodina dokonca vyvíjala tlak na zmenu jej pracovnej pozície, aby sa jej nič nestalo. Rodinnú nepohodu spôsobovalo aj to, že matka mala strach či nepôjde do výkonu trestu odňatia slobody. Tlak zo strany rodiny a priateľov sa u nej prejavil v pocite poníženia, krivdy, depresie, ktoré viedli k nasledujúcim nezhodám i k celkovému ochladnutiu vzťahov. Matka jej vyčítala, že do začatia trestného stíhania bola bezproblémová a nekonfliktná, následne začala byť náladová, neschopná partnerského života, založenia stabilnej rodiny, prežívala psychickú krízu. V dôsledku účasti na úkonoch trestného stíhania veľmi intenzívne prežívala obavy s odcudzenia a trestu, trpela stresom, depresiami, mala problémy so spánkom, neustále ju prenasledovala predstava, že onedlho môže svoje bezsenné noci tráviť v cele ústavu pre výkon trestu. Pre psychické problémy a predsudky sa rodinným príslušníkom i priateľom odcudzila, ich vzájomné vzťahy ochladli, nevydržal jej partnerský vzťah a pri nadväzovaní nových vzťahov mala problémy, cítila sa sama, opustená, žila v podvedomí so strachom z výkonu trestu. Čo sa týka samotnej výšky škody, už skutočnosť, že bolo proti nej vedené nespravodlivé trestné stíhanie a existovala tým hrozba trestu je i bez ďalšieho považovaná za zásah do práva a súkromie na rodinný život, čím ju nezaťažuje ani dôkazné bremeno dokazovania difamačného účinku trestného stíhania. Trestným konaním jej bola spôsobená vážna ujma na jej právach, preto za tento nezákonný zásah požadovala náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- Eur. Uvedenú výšku považovala za adekvátnu povahy a intenzite zásahu, poukázala na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov týkajúce sa výšky odškodnenia. Zároveň vzhľadom k tomu, že v trestnom konaní bola po celý čas zastúpená advokátom, ktorému musela platiť odmenu za právne služby, uplatnila i náhradu skutočnej škody vo výške 1.600,- Eur. Nárok na náhradu škody i nemajetkovej ujmy uplatnila žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku doručenou na Generálnu prokuratúru SR dňa 23.6.2017, ktorú Generálna prokuratúra odmietla, čo jej oznámila listom doručeným dňa 10.11.2017. Uplatnila i úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni doručenia listu od Generálnej prokuratúry, t.j. od 11.11.2017.

3. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 16.8.2019 podanom na Okresný súd Poprad dňa 19.8.2019 vzniesla námietku nedostatku miestnej príslušnosti tamojšieho súdu z dôvodu ktorej bola následne vec postúpená Okresnému súdu v Spišskej Novej Vsi.

4. Ďalej uviedla, že Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou SR neuznáva nárok na náhradu škody, žalobkyňou uplatnený podľa Zákona č. 514/2003 Z.z.. Žalobu nemožno akceptovať vecne, pretože je nedôvodná. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno v danom prípade automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila (porovn. napr. nález ÚS SR - 11. ÚS 163/13 - 50 zo dňa 13.11.2013); v danom prípade až v súdnom konaní sa ustálil skutkový a právny stav veci, ktorý súd vyhodnotil v prospech žalobcu. Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS SR - 11. ÚS 163/13 - 50 zo dňa 13.11.2013 bol prelomený dovtedajší nesprávny názor niektorých súdov, podľa ktorého oslobodenie spod obžaloby by malo mať za následok automaticky nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia. Samotné uznesenie o vznesení obvinenia ani úkony prípravného trestného konania nemohli byť nezákonné, ak súd (v trestnom konaní) prijal obžalobu a to bez ohľadu na konečné rozhodnutie súdu v trestnom konaní. Poukázala zároveň aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo /201/2007. Mala za to, že trestné stíhanie voči žalobkyňi bolo vedené legitímne, v súlade s legitímnym záujmom štátu na vedení trestného stíhania, pretože tu bolo v danom momente dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu. K žalobkyňou uplatnenému nároku na náhradu škody titulom náhrady vynaložených trov obhajoby v trestnom konaní uviedla, že v súčasnosti platná legislatíva neupravuje mechanizmus náhrady trov obhajoby osobe, ktorá bola oslobodená spod obžaloby, nemôže byť obchádzaná uplatňovaním nároku na náhradu škody v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z. Zmyslom tejto právnej úpravy je náprava nezákonného postupu, ktorý musí byť, v zmysle ust. § 6 tohto zákona, konštatovaný príslušným orgánom. Nezákonným je pritom len také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré už v čase jeho vydania nemalo zákonný podklad. Uznesenie o vznesení obvinenia ČVS:ORP-431/OEK-PP-2013 zo dňa 27.09.2013, v čase jeho vydania bolo rozhodnutím zákonným. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že v súdnom konaní sa inak ustálil skutkový a právny stav veci, ktorý súd vyhodnotil tak, že podľa § 285 písm. a) Trestného zákona žalobkyňu spod obžaloby oslobodil. Vo vzťahu k podrobnostiam, týkajúcim sa dôvodnosti vznesenia obvinenia žalobkyňi uznesením vyšetrovateľa ORPZ OKP Poprad ČVS:ORP-431/OEK-PP-2013 zo dňa 27.09.2013 pre podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona v plnom rozsahu poukázala aj na obsah vyjadrenia Generálnej prokuratúry SR č. VIM Gc 104/17/1000-6 zo dňa 17.10.2017. V nadväznosti na ustanovenie § 206 odsek 1 Trestného poriadku zdôraznila, že zákonodarca pre vznesenie obvinenia nevyžaduje takú mieru istoty, ktorú vyžaduje pre postavenie obvineného pred súd a už vôbec nie takú mieru istoty, ktorú vyžaduje pre uznanie viny obžalovaného súdom. Presvedčenie o dôvodnosti podozrenia nie je týmto totožné s presvedčením o vine, a preto k vzneseniu obvinenia stačí dostatočne zdôvodnená pravdepodobnosť, že určitá osoba spáchala trestný čin. Poukázala na § 6 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V spojitosti s vyššie uvedeným ustanovením Zákona č. 514/2003 Z.z. poukázala na to, že uznesenie o vznesení obvinenia nemožno považovať za nezákonné len z dôvodu, že obvinený nebol právoplatne odsúdený. V predmetnej trestnej veci je vzhľadom na skutkové okolnosti zrejmé, že zásady trestného konania boli dodržané, zistené okolnosti nasvedčovali tomu, že bol spáchaný trestný čin a že na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou, pričom preukázanie viny obžalovanému je až vecou dokazovania pred súdom. Uznesenie o vznesení obvinenia podľa platného práva nepredpokladá istotu, že sa skutok stal, že je trestným činom s istotou, že ho skutočne spáchal podozrivý. Uznesenie o vznesení obvinenia, preto nemôže byť nezákonným len z dôvodu, že sa nepotvrdila v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu. K skutočnostiam uvedeným žalobkyňou v žalobe uviedla, že žalobkyňa v žalobe opakovane tvrdí nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia ČVS:ORP-431/OEK-PP-2013 zo dňa 27.09.2013, s poukazom na časti Znaleckého posudku č. 8/2012, vypracovaného znalcom T. Š. Ž. dňa 20.08.2012. Žalobkyňa však v žalobe účelovo neuvádza, že uznesenie o vznesení obvinenia CVS:ORP-431/OEK-PP-2013 zo dňa 27.09.2013 bolo vydané až po vypracovaní Doplnenia č. 1 znaleckého posudku č. 8/2012 zo dňa 15.09.2013, vyhotovenom znalcom T. Š. Ž.. Obvinenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona bolo žalobkyňi vznesené na základe záverov znalca vyplývajúcich z označeného doplnenia znaleckého posudku. Zo záverov Doplnenia č. 1 znaleckého posudku č. 8/2012 vyplýva, že príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalobkyne (strana 42 prvý ods. Doplnenia č. 1), konkrétne nesprávne smerové vedenie vozidla a znalec rovnako určil miesto stretu vozidiel žalobkyne a poškodeného O. V. v mieste zadokumentovanej stopy č. 2 (strana 44 tretí ods. Doplnenia č. 1). Z odborného vyjadrenia z odboru

zdravotníctvo zároveň vyplynulo, že poškodený T. V. pri dopravnej nehode utrpel zranenia s primeranou dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní 21 dní. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že Uznesenie o vznesení obvinenia CVS:ORP-431/OEK-PP-2013 zo dňa 27.09.2013 bolo žalobkyni vznesené zákone. Žalobkyňa svoje tvrdenie nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia opiera o Znalecký posudok č. 8/2012, pričom však selektívne cituje niektoré časti predmetného znaleckého posudku, najmä tú časť kde znalec uviedol, že nie je možné stanoviť, ktorý z vodičov prešiel s vozidlom pred zrážkou do protismerného jazdného pruhu (časť A bod 2 žaloby). Žalobkyňa však v žalobe účelovo neuvádza, že uznesenie o vznesení obvinenia CVS:ORP-431/OEK-PP-2013 zo dňa 27.09.2013 bolo vydané aj na základe znaleckých záverov uvedených v Doplnení č. 1 znaleckého posudku č. 8/2012, v ktorom znalec určil ako príčinu dopravnej nehody nesprávnu techniku jazdy žalobkyne a určil miesto zrážky vozidiel. S poukazom na vyššie uvedené zároveň namietala tvrdenia žalobkyne, že potom, čo Generálny prokurátor Slovenskej republiky uznesením sp. zn. IV Pz 120/12-8 zo dňa 31.07.2012 podľa § 363 ods. 1, ods. 2a§ 367 ods. 11 písm. b) Trestného poriadku zrušil uznesenie povereného príslušníka Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, krajského dopravného inšpektorátu, Diaľničného oddelenia PZ Branisko (žalobkyňa v žalobe nesprávne uvádza vyšetrovateľa PZ) sp. zn. KRP-3/DO-BR-2012 zo dňa 17.04.2012, ktorým jej bolo prvýkrát vznesené obvinenie, jej malo byť uznesením CVS:ORP-431/OEK-PP-2013 zo dňa 27.09.2013 opätovne, bez zmeny skutkového stavu a bez akýchkoľvek nových dôkazov nanovo vznesené obvinenie. Žalobkyňa v žalobe neuvádza, že dôvodom zrušenia uznesenia povereného príslušníka PZ o vznesení obvinenia zo dňa 17.04.2012 bola potreba objasnenia príčin dopravnej nehody na podklade znaleckého dokazovania znalcom z odboru cestná doprava. Toto bolo splnené a uznesenie vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia CVS:ORP-431/OEK-PP-2013 zo dňa 27.09.2013 bolo vydané až na podklade záverov znalca uvedených v Znaleckom posudku č. 8/2012 a jeho Doplnení č. 1. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v tomto konaní žalobkyňa opiera o tvrdenia, že trestné stíhanie vedené voči jej osobe je spôsobilo psychické problémy, problémy v rodine aj v medziľudských vzťahoch. Mala trpieť depresiami v dôsledku predstavy prejednávania jej veci pred súdom. Tvrdí, že ako bezúhonná osoba, bez skúseností s trestným stíhaním, nemohla vopred vedieť, ako súdy rozhodnú a hrozbu trestu odňatia slobody, ktorá nad ňou visela, pociťovala veľmi intenzívne. Žalobkyňa v časti BI žaloby, v bodoch 13 a 14 poukazuje na ujmu, ktorú mala utrpieť v zamestnaní v dôsledku trestného stíhania. Uvádza nekonkrétne tvrdenia o strate zamestnania, vynútenej zmene pracovnej pozície v novom zamestnaní spojenej s nenaplnením jej očakávaní v novej práci a predsudkoch jej zamestnávateľov. Žalobkyňa na podporu svojich tvrdení nepredložila žiaden konkrétny dôkaz, neuviedla konkrétne ani označenie svojich zamestnávateľov. Opakovane poukazuje na psychické problémy a depresie, ktorými mala trpieť v dôsledku trestného stíhania. Zároveň poukazuje na vznik tzv. syndrómu vyhorenia na jej strane. S tým spája svoje tvrdenia o ujme, ktorá jej vznikla v zamestnaní, v partnerskom živote a vo vzťahoch vnútri jej rodiny. Opätovne však nepredkladá žiaden konkrétny dôkaz (napr. lekárske nález), z ktorého by bolo možné objektívne zistiť pôvod, príčinu, rozsah ňou tvrdých psychických problémov a najmä, či vôbec vyhľadala aj odbornú lekársku pomoc s cieľom ich riešenia, pokiaľ jej problémy boli v tak veľkom rozsahu, ako popisuje v žalobe. Na margo tvrdení žalobkyne o neprimeranom prežívaní strachu z odsúdenia a trestu, žalovaný poukazuje na to, že v priebehu trestného stíhania bola žalobkyňa právne zastúpená advokátom. Plná moc, udelená advokátskej kancelárii AK MS s.r.o., so sídlom Galandova 3, Bratislava zo dňa 06.06.2012 je založená vo vyšetrovacom spise na č.1.13. Žalobkyňa, aj keď osoba bez právneho vzdelania a bez skúseností s trestným stíhaním teda mala odbornú pomoc a podporu advokáta, vrátane možnosti porád s právnym zástupcom, ktorý jej mal dostatočným spôsobom objasniť aj hrozbu trestu - najmä skutočnosť, že ako predtým bezúhonnej osobe je hrozba udelenia nepodmienečného trestu odňatia slobody za prečin, za ktorý bola stíhaná, minimálna až nulová. Pre prípad, že by sa súd nestotožnil s jej názorom uvedeným vyššie, z opatrnosti namietala výšku nemajetkovej ujmy ako neprimeranú, tzv. neprimerane vysokú - aj s poukazom na to, že žalobkyňa nebola ani stíhaná väzobne.

5. Žalobkyňa v replike zo dňa 22.11.2019 zotrvala na skutočnostiach uvedených v žalobe. Zdôraznila, že predmetom tohto konania je zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pričom sa jedná o zodpovednosť absolútnu a objektívnu. Už v podanej žalobe uviedla, aj s poukazom na súdnu prax, že uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré sa na základe neskoršieho rozhodnutia súdu o oslobodení spod obžaloby ukáže ako nedôvodné, sa zásadne považuje za nezákonné rozhodnutie, ktoré má voči osobe nespravodlivo obvineného difamačný účinok. Poukázala na aktuálnu súdnu prax, v zmysle ktorej: "Škodu" teda treba chápať ako ujmu na chránenom statku, ako je majetok, osoba, alebo iný chránený záujem, pričom najvyššiu mieru ochrany požívajú ľudský život, integrita človeka, ľudská dôstojnosť. Každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný i

osobný život stíhaného a to bez ohľadu na jeho výsledok teda aj je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy najmä v takom prípade, ak sa preukáže, že bolo od začiatku nezákonné. Ide o zodpovednosť absolútne objektívnu a za výsledok konania vo veci samej, čím je založená zodpovednosť štátu za škodu obvineného spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia. Sudcom nesvedčí bagatelizovať závažnosť ujmy priznávaním neprimerane nízkych resp. žiadnych náhrad. Také rozhodnutie treba považovať za obchádzanie zákona i jeho účelu. Výsledkom trestného konania, v ktorom bola žalobkyňa obvinenou a neskôr aj obžalovanou, bolo právoplatné oslobodenie žalobkyne spod obžaloby, pričom súd takto rozhodol na základe dôkazov, ktoré mal k dispozícii už vyšetrovateľ v čase vydania nezákonného rozhodnutia. Uvedené znamená, že nezákonné rozhodnutie, ktorým bolo žalobkyňi vznesené obvinenie, sa neskôr ukázalo ako nezákonné a nelegitímne. Právoplatné rozhodnutie súdu pritom nebolo odôvodnené skutočnosťami, ktoré vyšli najavo a po vznesení obvinenia, ale skutočnosťami a dôkazmi, ktoré mal k dispozícii, mohol vykonať a následne vyhodnotiť už vyšetrovateľ vo fáze prípravného konania. Ako už uvádzala v podanej žalobe nespochybňuje záujem štátu a verejnosti na objasňovaní trestnej činnosti, avšak tento je nevyhnutné naplňať takými spôsobmi, ktorými nedochádza k bezdôvodným zásahom do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Je legitímnym a legálnym záujmom štátu vykonávať dokazovanie smerujúce k zisteniu skutočností potrebných na vyvodenie záveru o tom, či bol spáchaný trestný čin a ak áno, ktorá osoba ho spáchala. Štát však nemá žiaden legitímny záujem viesť trestné stíhanie voči konkrétnej osobe, ak neexistujú presvedčivé dôkazy, ktoré by dostatočne odôvodňovali záver, že trestný čin spáchala konkrétna osoba (§ 206 ods. Trestného poriadku), tak ako to bolo aj v jej prípade. V rámci trestného konania vo fáze súdneho konania mal prvostupňový ako aj odvolací súd pochybnosti o tom, ktorá konkrétna osoba spôsobila, resp. čo bolo príčinou dopravnej nehody dňa 21.01.2012. Ani výsluchom znalca T. Š. Ž. vykonaným v nadväznosti na obsah nim vypracovaného Znaleckého posudku vrátane jeho Doplňenia č. 1, sa uvedené skutočnosti, predstavujúce úplne najzásadnejšie fakty potrebné na identifikáciu konkrétnej osoby, ktorá sa mala dopustiť protiprávneho činu, nepodarilo objasniť a preukázať. Poukázala na dostupnú súdnu prax týkajúcu sa znaleckého dokazovania vo fáze prípravného konania v rámci trestného procesu a na dostupnú odbornú literatúru poskytujúcu interpretáciu ustanovenia § 146 Trestného poriadku. Vo vzťahu k námietke žalovaného o tom, že trestné právo nepozná inštitút náhrady trov obhajoby pre prípad oslobodenia obžalovaného uviedla, že táto námietka je obdobne účelová, ako aj predchádzajúca argumentácia žalovaného. Zmyslom a účelom Zákona č. 514/2003 Z.z. je umožniť osobám, ktorým vznikla nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci škoda, domôcť sa jej náhrady. Pod škodou je pritom nevyhnutné v nadväznosti na ustanovenie § 17 predmetného zákona rozumieť skutočnú škodu, ušlý zisk aj nemajetkovú ujmu. Uplatnila nárok na zaplatenie sumy 1.600,- Eur s príslušenstvom titulom skutočnej škody, nie titulom náhrady trov obhajoby. Skutočnou škodou je v zmysle právnej teórie a ustálenej súdnej praxe potrebné rozumieť ujmu, t.j. zníženie majetkových hodnôt poškodeného, ku ktorému došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Ak je teda škodovou udalosťou vydanie nezákonného rozhodnutia, škodou v majetkovej sfére žalobkyne je potrebné rozumieť zníženie majetkových hodnôt poškodenej, ku ktorému došlo v dôsledku takejto škodovej udalosti. Žalobkyňa uvádza, že práve peňažné náklady, ktoré vynaložila na právne služby svojho obhajcu, predstavujú priame zmenšenie jej majetkových hodnôt, ku ktorému by nebolo došlo, ak by nebolo vydané nezákonné rozhodnutie. Ak by totiž vyšetrovateľom nebolo žalobkyňi vznesené obvinenie, žalobkyňa by sa nedostala do procesnej pozície obvineného, ale zostala by v pozíciu svedka, nepotrebovala by obhajobu a nedošlo by tak k zníženiu jej majetkových hodnôt o peňažné prostriedky vynaložené na obhajcu. Uviedla, že tarifná odmena advokáta predstavujúca primeranú a odôvodnenú sumu vynaloženú na právne poradenstvo a zastupovanie advokáta, značne prevyšuje sumu, ktorú si uplatňuje ako nárok na náhradu skutočnej škody. Skutočnú škodu si uplatňuje len vo výške predložených účtovných dokladov o úhradách odmeny za právne služby, t.j. vo výške 1.600,- Eur. Pre úplnosť uvádza, že jej obhajca v rámci obhajoby žalobkyne v trestnom konaní vykonal nasledovné úkony právnej služby (uvedené vyplývajú aj z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 5T/108/2014, ktorý strany zhodne navrhli pripojiť:

- 14.10.2013 - sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia,
- 17.12.2013 - návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia trestnom konaní,
- 22.04.2014 - účasť na výsluchu na OR PZ Poprad.
- 30.07.2014 - návrh na odňatie a prikázanie veci,
- 26.11.2014 - účasť na hlavnom pojednávaní,
- 03.02.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní,
- 06.03.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní,

- 12.05.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní,
- 30.06.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní,
- 18.08.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní,
- 11.09.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní (záverečné reči, rozhodnutie). Uviedla, že v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, pričom už táto suma pri ôsmich úkonoch právnych služieb mimo miesta sídla advokáta presahuje žalobkyňou uplatnenú výšku skutočnej škody. Okrem uvedeného má advokát nárok na tarifnú odmenu vo výške jednej dvanástiny výpočtového základu a režijný paušál vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Uplatnená výška skutočnej škody, ktorú preukázala súdu dokladmi o zaplatenej odmene za právne služby, tak nedosahuje ani sumu, ktorá je dôvodnou a primeranou odmenou advokáta za poskytovanie právnych služieb v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Uplatnená škoda pritom predstavuje skutočnú majetkovú ujmu, ktorú žalobkyňa utrpela ako dôsledok nezákonného rozhodnutia a má na jej náhradu plne legitímny nárok. Argumentácia žalovaného v tomto smere neobstojí, nakoľko nekorešponduje zmyslu a účelu právnej úpravy upravenej v Zákone č. 514/2003 Z.z. a ani nereflektuje definičné znaky pojmu skutočné škoda".

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie naposledy na deň 19.8.2020, ktorého sa zúčastnila osobne žalobkyňa i jej právny zástupca, ako aj zástupkyňa žalovanej.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, svedkyne M. A., oboznámil sa s potvrdenkami o úhradách za právne služby, so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, odbor kriminálnej polície o vznesení obvinenia zo dňa 27.9.2013 č.k. ORP-431/OEK-PP-213, obsahom trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5T/108/2014 i ostatnými listinami, ktoré sú obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobkyňa na žalobe zotrvala. Vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že bola asi tri mesiace pred nehodou zamestnaná u nového zamestnávateľa. Cestu absolvovala služobne, pretože vykonávala pozíciu obchodného zástupcu pre jednu kozmetickú značku a ako obchodná zástupkyňa pôsobila v rámci celej Slovenskej republiky vrátane vybraných miest v Českej republike, vedenie motorového vozidla teda bolo súčasťou výkonu jej práce. Po dopravnej nehode, ktorá sa stala služobným motorovým vozidlom a to vo večerných hodinách a to niekedy okolo 23-tej hodiny jej policajti predložili protokol o dopravnej nehode a žiadali, aby ho podpísala, aby už konečne mohla odísť. Chcela už konečne odísť domov, všetky formality ohľadne služobného motorového vozidla boli vybavené, takže podpísala protokol v takom znení, v akom bol predložený policajtmi. Následne, keď jednala s poisťovňou v ktorej bolo služobné motorové vozidlo poistené, sa do tohto protokolu spísala správa a záznam od polície tak, aby mohla byť náhrada škody riadne vyplatená. V tom ani v nasledujúcom období sa necítila psychicky komfortne, zhoršilo sa to, keď jej prišiel prvý list od polície. Od tohto obdobia musela chodiť po rôznych úkonoch, po súdoch, musela tieto situácie oznamovať a vysvetľovať svojmu zamestnávateľovi. Stále zamestnávateľa uisťovala, že sa to už v blízkej budúcnosti skončí, čo sa však nestalo. Situácia bola veľmi nepríjemná, kolegovia i nadriadení jej dávali vedieť o dopravnej nehode, vydržala tam ešte asi rok a následne si začala hľadať prácu pre inú kozmetickú firmu. Domnievala sa, že keďže škoda spôsobená na dopravnom motorovom vozidle predchádzajúceho zamestnávateľa bola vyrovnaná, ju táto skutočnosť už nebude zaťažovať u nového zamestnávateľa. Našla si teda prácu v inej kozmetickej firme, rovnako ako obchodná zástupkyňa s nutnosťou riadiť motorové vozidlo, ale keďže situácia sa zopakovala, stále bola nútená zúčastňovať sa pojednávaní na súde, radšej sa tejto práce vzdala a začala vykonávať funkciu predavačky. Bol to malý obchodík, kde sa predávala tá istá kozmetická značka. V tejto situácii sa cítila veľmi zle, v čase pred nehodou mala ambície, mala naštartovanú kariéru, takže veľmi zle psychicky znášala, že sa stala obyčajnou predavačkou. Nezvládala otázky kolegov, prečo zase ide na súd, preto sa rozhodla dať výpoveď. Následne bola asi pol roka nezamestnaná, na živobytie si zarábala príležitostnými prácami, napr. robila chyžnú v Rakúsku, zarobila peniaze, ktoré jej vykryli ďalšiu réžiu. Po dopravnej nehode a vznesení obvinenia sa zmenila, stroskotali jej 2 partnerské vzťahy a to z toho dôvodu, že s ňou nebola reč, došlo k zmene jej osobnosti. Rodina síce pri nej stála, snažila sa ju podporovať, ale aj tak zažila situácie, keď radšej rodinní príslušníci požiadali o odvoz niekoho iného, robili všetko pre to, aby nemusela šoférovať. Vyhľadala i odbornú pomoc, bola u psychologičky, za sedenie zaplatila. Bolo jej povedané, že terapiu musí absolvovať dlhodobo a za jednotlivé sedenia bude musieť platiť preto v terapii nepokračovala, nemohla si ju dovoliť. Pre všetkých v jej rodine bola táto nová situácia stresujúca.

Vnímal, že aj matka z toho má obrovský stres, mala výčitky, že jej tento stres spôsobila. Ona sama bola po nehode precitlivená, posmešky a narážky priateľov o tom, že je páchatelka jej nerobili dobre, preto niektoré z týchto priateľských vzťahov ukončila. Nikdy predtým nemala skúsenosť s trestným konaním a to ani v pozícii obvinenej, ani v pozícii svedka. Vodičské oprávnenie jej po dopravnej nehode odobraté nebolo, odšoférovala do Bratislavy sama. V jej pracovnej zmluve bolo uvedené, že 60 % výkon jej povolania súvisí s riadením motorového vozidla. Mohla síce motorové vozidlo šoférovať, ale nebola si už istá, preto sa radšej pozície obchodného zástupcu vzdala. Požiadala o prechod do nižšej značky, ktorá má svoj obchod, kde predávala.

9. Svedkyňa - M. A. vo svojej výpovedi uviedla, že sa o dopravnej nehode dozvedela po tom, ako v noci dcére volala, čo je s ňou, lebo vedela, že je na ceste. Táto jej oznámila, že bola účastníčkou dopravnej nehody a vrátila sa domov až nad ráno. Spolu s manželom sa snažili ju upokojiť a podporovať. Následne dianie sa uskutočňovalo v rôznych etapách, nebolo im zrejmé, čo s dcérou bude, aký bude jej ďalší osud, ako trestné stíhanie dopadne, išli až do extrému, riešili situácie, ako to bude ďalej v rodine, ako na to budú pozeráť iní ľudia, susedia, ale napriek všetkému sa snažili pri dcére stáť. Profesia obchodnej zástupkyne pre kozmetickú značku bola dcérinou vysnívanou profesiou, táto milovala šoférovanie, šoférovala s radosťou, spolu s bratom absolvovali školu vodičských zručností, školu šmyku, dcéra v tom mala záľubu. Po nehode sa každý deň museli zamýšľať čo s ňou bude ďalej a to po profesijnej stránke, riešili jej existenciu, táto situácia sa negatívne odrazila na dcérinej psychike. Keď ráno odišli do práce, každý sa venoval sebe a následne, keď sa vrátili domov túto situáciu opätovne riešili. Bolo to ako damoklov meč, veľmi nečakané, je rada, že sa to skončilo, že to môžu vytesniť. Dcéra bola vždy usmievavá, zodpovedná. Po nehode sa snažila držať, ale stačil nejaký malý prejav a už sa u nej prejavovali stavy beznádeje, bola precitlivená. Na začiatku bola dcéra rada, že sa pri nehode nikomu nič nestalo ale v druhej fáze sa tá beznádej prejavovala tým, že dcéra hovorila, že radšej mohla pri nehode zomrieť. V tejto situácii sa ukázalo kto sú skutoční priatelia dcéry, niektorí po tom, čo sa dozvedeli, že je trestne stíhaná sa stiahli, dali od nej ruky preč. Bola vo veku, keď sa budujú partnerské vzťahy, aj tu jej dva vzťahy stroskotali, nebola to už tá spokojná osoba ako predtým, všetkých sa táto situácia dotýkala, stále to vnímali. Po dopravnej nehode ešte dcéra šoférovala sama, ale následne sa už šoférovať bála aj keď to bolo nevyhnutné pre výkon jej povolania, snažila sa šoférovať čo najmenej. Ona sa o tejto situácii radila aj s kolegyňami, dokonca aj so psychologičkou a bolo jej potvrdené, že množstvo ľudí po dopravných nehodách má blok šoférovať. Dcéra sa začala báť šoférovať po vznesení obvinenia.

10. Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 15.6.2017 súd zistil, že žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadala Generálnu prokuratúru SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v ktorej žiadala o náhradu skutočnej škody vo výške 1.600,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- Eur.

11. Z obsahu trestného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5T/108/2014 bolo zistené nasledovné:

12. Z uznesenia Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Krajského dopravného inšpektorátu, diaľničné oddelenie PZ Branisko zo dňa 23.2.2012 č.k.: ČVS:KRP-3/DO-BR-2012 súd zistil, že proti žalobkyni bolo začaté trestné stíhanie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

13. Z uznesenia Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Krajského dopravného inšpektorátu, diaľničné oddelenie PZ Branisko zo dňa 17.4.2012 č. k.: ČVS:KRP-3/DO-BR-2012 súd zistil, že proti žalobkyni bolo vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

14. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves zo dňa 25.5.2012 č.k. 2Pv196/12-4 bolo zistené, že sťažnosť žalobkyne bola zamietnutá ako podaná oneskorene.

15. Z uznesenia Generálnej prokuratúry SR zo dňa 31.7.2012 č.k. IV PZ 120/12-8 bolo zistené, že generálny prokurátor rozhodol, že uznesením povereného príslušníka Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Krajského dopravného inšpektorátu, diaľničné oddelenie PZ Branisko zo dňa 17.4.2012 č.k.: ČVS:KRP-3/DO-BR-2012 bol porušený zákon v neprospech obvinenej P. A.. Predmetné uznesenie bolo zrušené a poverenému príslušníkovi bolo prikázané aby vo veci konal a rozhodol. Následne

opatrením Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves zo dňa 2.4.2013 č. 2Pv196/12-27 bolo nariadené, aby bolo vo veci konané vyšetrovateľom OR PZ, odborom kriminálnej polície v Poprade.

16. Z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, odbor kriminálnej polície o vznesení obvinenia zo dňa 27.9.2013 č. k. ORP-431/OEK-PP-213 súd zistil, že proti žalobkyni bolo vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

17. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves zo dňa 5.11.2013 č.k. 2Pv196/12-44 bolo zistené, že sťažnosť obvinenej bola zamietnutá ako nedôvodná.

18. Z obžaloby podanej dňa 21.8.2014 č.k. 2Pv196/12/8810-62 súd zistil, že proti obvinenej K.. P. A. bola podaná obžaloba za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

19. Z rozsudku tunajšieho súdu sp.zn. 5T/108/2014-398 zo dňa 11.9.2015 súd zistil, že obžalovaná K.. P. A. bola podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodená spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchala. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 2.3.2016.

20. Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2.3.2016 sp. zn. 6To/11/2016-441 súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora bolo podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté.

21. Zo znaleckého posudku č. 8/2012 zo dňa 20.8.2012 v znení doplnenia zo dňa 15.9.2013 znalca v odbore cestná doprava, technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel T.. Š. Ž. súd zistil, že znalecký posudok bol vyhotovený na základe objednávky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Krajského dopravného inšpektorátu, diaľničného oddelenie PZ Branisko č.k.: ČVS:KRP-3/DO-BR-2012, pričom úlohou znalca bolo vykonať analýzu nehodového deja a vypracovať časovo-grafickú analýzu pohybu vozidiel do miesta zrážky, určiť miesto stretu ako aj nárazovú rýchlosť vozidiel, určiť možnosti zabránenia dopravnej nehode, určiť či reakcia vodičov na nehodovú udalosť bola primeraná, technickú príčinu dopravnej nehody s prihliadnutím na poveternostné podmienky príp. uviesť iné podstatné skutočnosti. Zo záverov znalca súd zistil, že presne určiť miesto zrážky vozidiel nebolo možné, nárazová rýchlosť vozidiel v čase zrážky bola približne rovnaká a z technického hľadiska nebolo možné stanoviť s dostatočnou presnosťou, ktoré z vozidiel prešlo pred zrážkou do protismerného jazdného pruhu.

22. Podľa článku 19 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu dobrého mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

23. Podľa článku 46 ods. 1 - 4 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

24. Podľa § 3 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

25. Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným

rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

26. Podľa § 17 ods. 1-4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 18 ods. 1-3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

28. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, odbor kriminálnej polície zo dňa 27.9.2013 č. k. ORP-431/OEK-PP-213 bolo proti žalobkyni vznesené obvinenie pre podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Následne dňa 21.8.2014 prokurátorka okresnej prokuratúry podala pre vyššie uvedený skutok proti žalobkyni obžalobu. Po vykonanom dokazovaní prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 11.9.2012 sp. zn. 5T/108/2014-398 rozhodol o jej oslobodení spod obžaloby, pričom Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením sp. zn. 6To 11/2016 zo dňa 2.3.2016 odvolanie ako nedôvodné zamietol. Z popísaného priebehu trestného konania je teda zrejmé, že proti osobe žalobkyne bolo vedené trestné stíhanie od vznesenia obvinenia z 27.9.2013 do právoplatného skončenia trestného konania, ktoré skončilo jej oslobodením spod obžaloby dňa 2.3.2016, teda trestne stíhaná bola po dobu 2,5 roka.

29. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, je judikatúrou súdov považovaný za špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu podľa § 514/2003 Z.z., ktorý sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Základne podmienky vzniku tohto nároku ustanovuje § 6 ods. 1 uvedeného zákona a to jednak tým že stanovuje ako predpoklad vzniku nároku na náhradu škody vydanie nezákonného rozhodnutia a ďalej jeho zmenu alebo zrušenie pre nezákonnosť príslušným orgánom. Zmyslu a účelu § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovedá taká interpretácia tohto ustanovenia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania i o vznesení obvinenia ma tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania alebo oslobodenie obvineného spod obžaloby vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil, predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, rovnako ako tomu bolo v prípade žalobkyne (nález Ústavného súdu II. ÚS 25/2011 a I. ÚS 320/2016). Systematickým a logickým extenzívnym výkladom teda súdna prax dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania

je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery boli prijaté súdnou judikatúrou už v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb., ale sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné (rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 4 M Cdo15/2009 i rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo167/2016). Zastavenie trestného stíhania resp. v prípade žalobkyne oslobodenie spod obžaloby znamená, že predpoklad o spáchaní trestného činu sa nenaplnil, teda vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania.

30. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to 1/ existencia nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, (v tomto prípade žalobkyňa ustálila, že náhradu požaduje titulom nezákonného rozhodnutia), 2/ existencia škody resp. nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. Zodpovednosť štátu v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky. Zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu resp. nemajetkovú ujmu je, aby každá ujma spôsobená nezákonným zásahom štátu voči občanovi bola odčinená, za predpokladu, že k nej došlo.

31. Pri posudzovaní prvej z uvedených podmienok t.j. nezákonnosti rozhodnutia súd vychádzal z toho, že vyššie uvedené uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, odbor kriminálnej polície zo dňa 27.9.2013 č. k. ORP-431/OEK-PP-213 vzhľadom na následné oslobodenie žalobkyne spod obžaloby je nutné považovať za nezákonné, zakladajúce nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, tak ako je to zdôvodnené v odseku 29 odôvodnenia tohto rozsudku a tak bola splnená prvá z podmienok zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., a to existencia nezákonného rozhodnutia.

32. Pokiaľ ide o vznik nemajetkovej ujmy žalobkyňi za nezákonné rozhodnutie, žalobkyňa podrobne popísala stav neistoty, ktorým trpela po dopravnej nehode a ktorý sa vystupňoval po vydaní uznesenia o vznesení obvinenia. Táto si po ukončení vysokoškolského štúdia našla vysnívané zamestnanie, pracovala ako obchodná zástupkyňa pre kozmetickú firmu s pôsobením na celom území Slovenskej republiky a vybraných oblastiach Českej republiky. Mala ambície v tomto povolání sa realizovať, perspektívu postupu v práci, chcela si založiť rodinu, plánovala potomstvo. Po vznesení obvinenia od tohto obdobia bola nútená zúčastňovať sa rôznych vyšetrovacích úkonoch, chodiť po súdoch, pričom prirodzene tieto situácie musela oznamovať a vysvetľovať svojmu zamestnávateľovi. Zamestnávateľa uisťovala, že sa to už v blízkej budúcnosti skončí, čo sa však nestalo a neistota pretrvávala 2,5 roka. Situácia bola veľmi nepríjemná, kolegovia i nadriadení jej dávali cítiť, že o dopravnej nehode vedia, čo vydržala ešte asi rok a následne si začala hľadať novú prácu. Domnievala sa, že keďže škoda spôsobená na dopravnom motorovom vozidle predchádzajúceho zamestnávateľa bola vyrovnaná, ju už táto skutočnosť už nebude u nového zamestnávateľa zaťažovať. Našla si teda prácu v inej kozmetickej firme, rovnako ako obchodná zástupkyňa s nutnosťou riadiť motorové vozidlo, ale keďže situácia sa zopakovala, stále bola nútená zúčastňovať sa súdnych pojednávaní, radšej sa tejto pozície vzdala. V jej pracovnej zmluve bolo uvedené, že 60 % výkon jej povolania súvisí s riadením motorového vozidla. Mohla síce motorové vozidlo riadiť, nakoľko vodičské oprávnenie je odobraté nebolo, ale nebola si už istá. Následne začala pracovať ako predavačka v malom obchodíku, kde sa kozmetická značka predávala. V tejto situácii sa cítila veľmi zle, v čase pred nehodou mala ambície, naštartovanú kariéru, takže zle psychicky znášala, že sa stala obyčajnou predavačkou. Nevládala nepríjemné otázky kolegov súvisiace s účasťou na súdnych pojednávaníach, preto dala výpoveď. Potom bola asi pol roka nezamestnaná, na živobytie si zarábala príležitostnými prácami, napr. robila chyžnú v Rakúsku, zarobila peniaze, ktoré jej vykryli ďalšiu réžiu. Po dopravnej nehode a vznesení obvinenia sa zmenila, stroskotali jej 2 partnerské vzťahy a to z toho dôvodu, že s ňou nebola reč, došlo k zmene jej osobnosti. Rodina síce pri nej stála, snažila sa ju podporovať, ale aj tak zažila situácie, keď radšej rodinní príslušníci požiadali o odvoz niekoho iného, robili všetko pre to, aby nemusela šoférovať. Vyhľadala i odbornú pomoc, bola u psychologičky, za sedenie však bola nútená platiť. Keďže si terapiu, ktorú mala absolvovať dlhodobo nemohla dovoliť, ďalej nepokračovala. Pre všetkých v jej rodine bola táto nová situácia stresujúca. Vnímala, že aj matka z toho má obrovský stres, mala výčitky, že jej tento stres spôsobila. Ona sama bola po nehode precitlivená, posmešky a narážky priateľov o tom, že je páchatelka jej nerobili dobre, preto niektoré z týchto priateľských vzťahov ukončila. Nikdy predtým nemala skúsenosť s trestným konaním a to ani v pozícii obvinenej, poškodenej či v pozícii svedka. Ani následné rozhodnutie prvostupňového súdu o jej oslobodení spod obžaloby, potvrdené odvolacím súdom jej neposkytli adekvátnu satisfakciu.

33. Zákon č. 514/2003 Z.z. vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nezákonným rozhodnutím a nemajetkovou ujmom bližšie nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide ak je medzi nezákonným rozhodnutím a nemajetkovou ujmom vzťah príčiny a následku. Ak je príčinou vzniku nemajetkovej ujmy iná skutočnosť, zodpovednosť za nemajetkovú ujmu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti je síce v prvom rade otázkou skutkovou, pričom súd zisťuje jej existenciu, avšak záver v konkrétnom prípade, či je alebo nie je daná príčinná súvislosť je súčasne otázkou právnou, pretože tak súd robí záver o existencii jedného z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, pričom tento právny záver je samozrejme závislý na skutkových zisteniach a táto skutková otázka môže byť riešená iba v konkrétnych súvislostiach. V postupnom slede javov je tak každá príčina vyvolaná niečím a každý ňou spôsobený následok sa tak stáva príčinou ďalšieho javu. Atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Ak by príčinou vzniku nemajetkovej ujmy bola iná skutočnosť, ako v žalobe označené nezákonné rozhodnutie, zodpovednosť za ujmu tak nenastane. Pritom nemusí ísť o príčinu jedinú, musí však ísť o príčinu podstatnú.

34. Súd prvého stupňa vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania, oboznámil s argumentáciou žalobkyne, žalovanej, svedeckou výpoveďou i všetkými predloženými dôkazmi a riadiac sa príslušnými zákonnými ustanoveniami, ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR i rozhodnutiami Ústavného súdu SR dospel k záveru, že nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu došlo k významnému zásahu do súkromného i osobného života žalobkyne, jej ľudskej dôstojnosti, osobnej integrity, cti i dobrej povesti, pričom medzi nezákonným rozhodnutím a nemajetkovou ujmom je bezprostredne evidentný vzťah príčinnej súvislosti. Prečin ublíženia na zdraví, ako protiprávny zásah z ktorého bola žalobkyňa obvinená, sa ako bolo následne preukázané nestal, takže konanie s tým súvisiace bolo realizované v rozpore so zákonom resp. ústavným poriadkom a teda ako také bolo spôsobilé na vznik nemajetkovej ujmy vo sfére osobnostných práv žalobkyne. Žalobkyňa poukázala na to, že bezpochyby išlo o citeľný neoprávnený zásah do jej práva na súkromie, práva na rodinný život, osobnú česť, ľudskú dôstojnosť, ktorý bol značnej intenzity a mal nepriaznivé dôsledky nielen pre ňu, čo do jej postavenia v rodine, v zamestnaní, medzi priateľmi a v spoločnosti, ale negatívne zasiahlo i ostatných členov jej rodiny.

35. Úlohou súdu v tomto konaní bolo teda vyhodnotiť resp. izolovať následky, ktoré vznikli v dôsledku nezákonného rozhodnutia a následného trestného stíhania a závery hodnotenia následne vyjadriť vo výške priznanej nemajetkovej ujmy.

36. V konaní bolo preukázané že žalobkyňa, bola účastníčkou dopravnej nehody, ktorá sa stala dňa 21.1.2012 v k. ú. obce B. a pri ktorej vodič druhého motorového vozidla utrpel ujmu na zdraví. Následne, niekoľko mesiacov po nehode bolo proti jej osobe vznesené obvinenie pre podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví. Už len samotné nespravodlivé trestné stíhanie a hrozba trestu sa bez ďalšieho považujú za zásah do práva na súkromie a práva na rodinný život, pričom žalobkyňa ani nezaťažuje dôkazné bremeno preukazovania difamačného účinku trestného stíhania (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 137/2008). Pred vznesením obvinenia bola žalobkyňa bezúhonnou osobou, bez akéhokoľvek stretu s porušením zákona, viedla usporiadaný život. Po ukončení vysokoškolského štúdia chcela pracovať na budovaní vlastnej kariéry, mala ambície uplatniť sa v oblasti kozmetiky, čo sa jej podarilo získaním vysnívaného zamestnania. Pracovala ako obchodná zástupkyňa pre Slovenskú republiku i časť Českej republiky pre obchodnú firmu pôsobiacu v oblasti kozmetiky, denne riadila motorové vozidlo. Riadenie vozidla nepovažovala iba za nutnosť potrebnú pre prácu, bolo to zároveň jej hobby. Podľa vyjadrenia svedkyne M. A.Á. absolvovala školu vodičských zručností, školu šmyku a pod., motorové vozidlo viedla rada. Po vznesení obvinenia proti žalobkyňi sa trestné stíhanie viedlo dlhé obdobie (takmer 3 roky), pričom hrozba trestu (bez ohľadu na jeho prísnosť) sa výrazne prejaví na psychike každého i skúsenejšieho človeka, nie to mladej ženy bezprostredne po absolvovaní univerzity, bez zásadnejších životných skúseností. Je absolútne nesporné, že žalobkyňa bola pred nehodou resp. vznesením obvinenia aktívna, pracovala vo vysokom pracovnom nasadení, venovala sa svojím záľubám, pričom následne začala žiť v strese, neistote, v dôsledku ktorých stratila motiváciu, chuť do práce, trpela tzv. syndrómom vyhorenia. Tieto problémy vyústili až do straty resp. zmeny jej zamestnania. Ani v novom zamestnaní sa však situácia zásadne nezmenila, život s permanentným strachom z odsúdenia a trestu jej k psychickej pohode nepomohol. Vzhľadom

k tomu, že trestné stíhanie stále nebolo ukončené, opätovne musela zamestnávateľovi vysvetľovať svoje odchody z práce, nevyhnutné voľná, takže situácia u predchádzajúceho zamestnávateľa sa zopakovala. Rovnako pri vedení motorového vozidla si už nebola istá, podvedome sa bála dopravných kolízií, preto požiadala o zmenu pracovného zaradenia a tak v období svojho najproduktívnejšieho veku pracovala v pozícii absolútne nezodpovedajúcej jej kvalifikácii a stala sa predavačkou. Táto profesia ju však nenapĺňala, neuspokojovala, tak sa jej radšej vzdala a na život si následne zarábala iba príležitostnými prácami, rovnako absolútne neadekvátnymi jej vzdelaniu. V dôsledku psychickej nepohody, predsudkov zamestnávateľov či obavy z riadenia motorového vozidla, tak utrpela nezanedbateľnú ujmu v profesionálnej kariére. Čo sa týka jej osobného a rodinného života, žalobkyňa mala perspektívne sa vyvíjajúci partnerský vzťah, plánovala založenie rodiny, vybudovanie vlastného domova. Tieto plány sa jej v dôsledku psychického diskomfortu stroskotali. S partnerom nedokázala riadne komunikovať, bola uzavretá, precitlivelá, čo vyústilo do ich rozchodu. Rovnako medzi priateľmi sa prestala cítiť konformne, vyhýbala sa sociálnemu kontaktu, najmä z dôvodu rôznych narážok a posmeškov priateľov, ktoré síce navonok vyznievali žartovne a priatelia sa nimi snažili odľahčiť situáciu, ale žalobkyne sa bytostne dotýkali práve na v tom období najcitlivejšom mieste. Najbližšia rodina ju síce ani v tejto situácii neopustila, rodičia jej boli oporou, snažili sa ju upokojiť, ale je nepochybné, že obavy dcéry sa preniesli i na nich, takže ujmu utrpel nie len rodinný život žalobkyne, ale i rodinný život jej rodičov, ktoré boli vzájomne previazané. Odbornú pomoc, ktorú vyhľadala si nemohla dovoliť vzhľadom na jej sociálne pomery finančne.

37. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že sa v konaní dostatočne preukázal zásah do práva žalobkyne na súkromie, na rodinný život, do jej ľudskej dôstojnosti, osobnej integrity, cti i dobrej povesti, ako bolo potvrdené svedeckej výpovede M. A., ktorá so žalobkyňou žila v spoločnej domácnosti. Reakcia okolia svedčí i o znížení dôstojnosti a vážnosti žalobkyne v spoločnosti v značnej miere. Táto sa prejavila ako zásadná ujma v osobnom, rodinnom i pracovnom živote, sociálnych vzťahoch či psychickom stave, pričom preukazovanie vzniku nemajetkovej ujmy žalobkyňu nezaťažuje (rozhodnutie 4 Cdo/34/2018). Nemajetková ujma žalobkyni vznikla už len samotným porušením jej základných práv a slobôd nezákonným rozhodnutím, v dôsledku ktorého sa na dlhé obdobie stala iba objektom v rukách štátnej moci reprezentovanej orgánmi činnými v trestnom konaní, nútená sa podrobovať ich excesívnym úkonom. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy súd posudzoval aj so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Vychádzal z toho, že ľudský život, integrita, ľudská dôstojnosť a sloboda požívajú najvyššiu mieru ochrany, a preto odškodňovanie neoprávneného zásahu nie je možné bagatelizovať priznaním neprimerane nízkou náhradou (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn.Cdo/125/2019). Učinil tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Svojím rozsahom a intenzitou išlo o zásadný zásah do jej osobnostných práv, ktorého negatívne následky pociťovala žalobkyňa veľmi intenzívne počas celého obdobia a ktoré síce v menšej miere, ale predsa pretrvávajú až dodnes. Zníženie dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere nie je jediným prípadom, keď postihnutej fyzickej osobe možno priznať právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podmienky pre vznik tohto práva sú splnené vo všetkých prípadoch neoprávnených zásahov do osobnostných práv (z dôvodu nezákonného rozhodnutia a nesprávneho postupu orgánov štátu), kedy sa nejaví postačujúcim zadosťučinenie v inej forme (napr. ospravedlnenie sa a pod.). V danom prípade z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyňa, napriek tomu, že nezákonné rozhodnutie bolo následne zrušené, sa doposiaľ nikto za zásah do jej osobnostných práv neoprávneným trestným stíhaním neospravedlnil, ani inak neodstránil následky tohto zásahu v takej miere, že by bolo možné zvažovať, že sa jej dostalo aspoň v minimálnom rozsahu primeraného zadosťučinenia. Za danej situácie jedinou možnosťou ako zmierniť následky neoprávneného zásahu žalovanej do jej osobnostnej sféry súd považoval priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. V tomto štádiu je už nepostačujúcim zadosťučinením len forma napr. písomného ospravedlnenia sa resp. prípadne samotná konštatácia porušenia práva, keď zásah v čase jeho uskutočnenia bol takej intenzity a rozsahu, že výrazne negatívne ovplyvňoval rodinný, pracovný či spoločenský život, česť a dôstojnosť žalobkyne v rodine, medzi priateľmi i v pracovnej oblasti. Žalovaná v dôsledku nezákonného trestného stíhania počas obdobia takmer 3 rokov niekoľkokrát zmenila zamestnávateľa i pracovnú pozíciu, pre podvedomí strach z riadenia vozidla prijala prácu absolútne nezodpovedajúcu jej kvalifikácii. V osobnom živote sa začala vyhýbať kontaktu s inými ľuďmi, dostala sa do sociálnej izolácie a to práve

v najproduktívnejšom veku života. Preto má súd za to, že (aj vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie veci) sú splnené predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch aj z dôvodu, že vzhľadom na doterajšiu absenciu akejkoľvek formy reparácie zo strany žalovaného, sa vzhľadom na odstup času už nejaví za postačujúce poskytnutie iného zadosťučinenia.

38. Na základe takto vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci súd dospel k záveru, že žalobkyni prináleží náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej výšku súd akceptoval v zmysle podanej žaloby s prihliadnutím na intenzitu, rozsah, ohlas, ako aj na dĺžku trvania neoprávneného zásahu, prihliadnúc na osobu samotnej žalobkyne, jej vek, ambície rodinné i pracovné, a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

39. Žalobkyňa v tomto konaní uplatnila náhradu trov - skutočnej škody, ktorá jej vznikla v príčinnej súvislosti s rozhodnutím štátnych orgánov a ktorú vo výške 1.600,- Eur žiadala i vo svojej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 15.6.2017 adresovanej Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Jednalo sa o náhradu trov obhajoby v trestnom konaní, pričom právny zástupca vykonal a vyúčtoval úkony právnej služby, ktoré vyplývajú aj zo trestného spisu vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 5T/108/2014. Konkrétne išlo o úkony vyúčtované zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., s uvedením, že pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, pričom už táto suma pri ôsmich úkonoch právnych služieb mimo miesta sídla advokáta presahuje žalobkyňou uplatnenú výšku skutočnej škody. Okrem uvedeného má advokát nárok na tarifnú odmenu vo výške jednej dvanástiny výpočtového základu a režijný paušál vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Uplatnená výška skutočnej škody, ktorú preukázala súdu dokladmi o zaplatenej odmene za právne služby, tak nedosahuje ani sumu, ktorá je dôvodnou a primeranou odmenou advokáta za poskytovanie právnych služieb v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Uplatnená škoda pritom predstavuje skutočnú majetkovú ujmu, ktorú žalobkyňa utrpela ako dôsledok nezákonného rozhodnutia a má na jej náhradu plne legitímny nárok. Išlo o úkony:

- 14. 10.2013 - sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia,
- 17. 12.2013 - návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia trestnom konaní,
- 22.04.2014 - účasť na výsluchu na OR PZ Poprad,
- 30.07.2014 - návrh na odňatie a prikázanie veci,
- 26. 11.2014 - účasť na hlavnom pojednávaní,
- 03.02.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní,
- 06.03.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní,
- 12.05.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní,
- 30.06.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní,
- 18.08.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní,
- 11.09.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní (záverečné reči, rozhodnutie).

40. Súd preskúmal požadovanú výšku náhrady škody a to kontrolou vykonaných úkonov v trestnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 5T 108/2014 a zistil nasledovné:

41. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 4 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

42. V zmysle ustanovenia § 12 ods. 3 písm. a/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu.

43. V zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 - 8 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby v trestnom konaní a v konaní o priestupkoch:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,

c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom, na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,

d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie,

e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,

b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na zabezpečenie dôkazu,

b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,

c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, okrem návrhu na obnovu konania,

d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania. Odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,

b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina.

Odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,

b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.

Ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí.

Ak bola súdom schválená dohoda o vine a treste pred podaním obžaloby, patrí obhajcovi okrem odmeny za úkony podľa odsekov 1 a 2 aj odmena vo výške štvornásobku základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby.

Za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 5, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

44. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

45. Podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

46. Z obsahu spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5T/108/2014 bolo zistené, že obhajoba v trestnom konaní sa týkala trestného činu - prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, výpočtový základ bol určený za rok 2010 vo výške 1/12 výpočtového základu v sume 60,11 Eur (za vykonané úkony právnej služby v roku 2013), pričom príslušný režijný paušál za rok 2013 je vo výške 7,81 Eur, za rok 2011 vo výške 1/12 výpočtového základu v sume 61,75 Eur (za vykonané úkony právnej služby v roku 2014), pričom príslušný režijný paušál za rok 2014 je vo výške 8,04 Eur, za rok 2012 vo výške 1/12 výpočtového základu za rok 2012 vo výške 63,58 Eur (za vykonané úkony právnej služby v roku 2015), pričom príslušný režijný paušál za rok 2015 je vo výške 8,39 Eur, nakoľko prvý uplatnený úkon obhajcu v trestnom konaní bol dňa 14.10.2013 a to za úkon právnej služby - sťažnosť proti

uznesení o vznesení obvinenia. Právnym zástupcom žalobkyne boli v trestnom konaní vykonané tieto úkony:

1/ 14.10.2013 - sťažnosť proti uznesení o vznesení obvinenia

- úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., t.j. písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej vo výške 60,11 Eur za rok 2010 a režijný paušál vo výške 7,81 Eur za rok 2013, spolu 67,92 Eur,

2/ 17.12.2013 - návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní

- úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., t.j. písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej vo výške 60,11 Eur za rok 2010 a režijný paušál vo výške 7,81 Eur za rok 2013, spolu 67,92 Eur,

3/ 22.04.2014 - účasť na výsluchu na OR PZ Poprad

- súd z obsahu pripojeného trestného spisu mal za preukázané, že v daný deň nebol vykonaný úkon
- účasť obhajcu na výsluchu na OR PZ Poprad, obhajca sa zúčastnil výsluchu na ORPZ Poprad dňa 14.04.2014 a dňa 15.04.2014, pričom v daných dňoch si úkon právnej služby - účasť pri vyšetrovacích úkonoch neuplatnil s tým, že dňa 14.04.2014 bol obhajca prítomný pri vyšetrovacích úkonoch v čase od 10.00 hod do 14.15 hod a dňa 15.04.2014 bol obhajca prítomný pri vyšetrovacích úkonoch v čase od 9.00 hod. do 13.35 hod. Vzhľadom k uvedenému súd tento úkon obhajcovi nepriznal.

4/ 30.07.2014 - návrh na odňatie a prikázanie veci

- úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., t.j. písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej vo výške 61,75 Eur za rok 2011 a režijný paušál vo výške 8,04 Eur za rok 2014, spolu 69,79 Eur,

5/ 26.11.2014 - účasť na hlavnom pojednávaní

- úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. t.j. účasť na konaní pred súdom (v čase od 13.30 hod. do 14.40 hod.) vo výške 61,75 Eur za rok 2011 a režijný paušál vo výške 8,04 Eur za rok 2014, spolu 69,79 Eur,

6/ 03.02.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní

- úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. t.j. účasť na konaní pred súdom (v čase od 10.00 hod do 11.15 hod.) vo výške 63,58 Eur za rok 2012 a režijný paušál vo výške 8,39 Eur za rok 2015, spolu 71,97 Eur,

7/ 06.03.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní

- úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. t.j. účasť na konaní pred súdom (v čase od 10.00 hod do 10.30 hod.) vo výške 63,58 Eur za rok 2012 a režijný paušál vo výške 8,39 Eur za rok 2015, spolu 71,97 Eur,

8/ 12.05.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní

- úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. t.j. účasť na konaní pred súdom (v čase od 10.00 hod do 12,50 hod.) vo výške 63,58 Eur x 2 (a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny) za rok 2012 a režijný paušál vo výške 8,39 Eur za rok 2015, spolu 135,55 Eur,

9/ 30.06.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní

- úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. t.j. účasť na konaní pred súdom (v čase od 9.30 hod do 10.55 hod.) vo výške 63,58 Eur za rok 2012 a režijný paušál vo výške 8,39 Eur za rok 2015, spolu 71,97 Eur,

10/ 18.08.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní

- úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. t.j. účasť na konaní pred súdom (v čase od 10.20 hod do 11.20 hod.) vo výške 63,58 eur za rok 2012 a režijný paušál vo výške 8,39 eur za rok 2015, spolu 71,97 eur,

11/ 11.09.2015 - účasť na hlavnom pojednávaní (záverečné reči, rozhodnutie)

- úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. t.j. účasť na konaní pred súdom (v čase od 10.00 hod do 10.45 hod.) vo výške 63,58 Eur za rok 2012 a režijný paušál vo výške 8,39 Eur za rok 2015, spolu 71,97 Eur.

Súčasne si žalobkyňa uplatnila v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, náhradu za stratu času advokátovi vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Vzhľadom na skutočnosť, že obhajca sa v trestnom konaní zúčastňoval hlavných pojednávaní a to dňa 26.11.2014, 03.02.2015, 06.03.2015, 12.05.2015, 30.06.2015, 18.08.2015, 11.09.2015, súd má za to, že obhajcovi patrí náhrada za stratu času za čas strávený cestou z Bratislavy do Spišskej Novej Vsi a späť a to v trvaní 20 polhodín za každý deň účasti na

hlavnom pojednávania, t.j. 10 polhodín (t.j. 5 hodín) cesta Bratislava - Spišská Nová Ves a 10 polhodín (t.j. 5 hodín) cesta Spišská Nová Ves - Bratislava a to:

- za deň 26.11.2014 - 20 polhodín x 1/60 výpočtového základu za rok 2014 vo výške 13,40 Eur, t.j. 268,- Eur,
 - za deň 03.02.2015 - 20 polhodín x 1/60 výpočtového základu za rok 2015 vo výške 13,98 Eur, t.j. 279,60 Eur,
 - za deň 06.03.2015 - 20 polhodín x 1/60 výpočtového základu za rok 2015 vo výške 13,98 Eur, t.j. 279,60 Eur,
 - za deň 12.05.2015 - 20 polhodín x 1/60 výpočtového základu za rok 2015 vo výške 13,98 Eur, t.j. 279,60 Eur,
 - za deň 30.06.2015 - 20 polhodín x 1/60 výpočtového základu za rok 2015 vo výške 13,98 Eur, t.j. 279,60 Eur,
 - za deň 18.08.2015 - 20 polhodín x 1/60 výpočtového základu za rok 2015 vo výške 13,98 Eur, t.j. 279,60 Eur,
 - za deň 11.09.2015 - 20 polhodín x 1/60 výpočtového základu za rok 2015 vo výške 13,98 Eur, t.j. 279,60 Eur,
- t.j. celkom za náhradu za stratu času vo výške 1.945,60 Eur. Spolu odmena a príslušný režijný paušál za úkony právnej služby vo výške 770,82 Eur. Keďže obhajca bol platca DPH, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, čo činí sumu 543,28 Eur, spolu odmena za úkony právnej služby s príslušným režijným paušálom, náhrada za stratu času a príslušné DPH je vo výške 3.259,70 Eur, čo prevyšuje uplatnenú sumu žalobcom za výdavky súvisiace s uplatnenou vynaloženou náhradou trov obhajcu vo výške 1.600,- Eur.

47. Zmyslom a účelom Zákona č. 514/2003 Z.z. je umožniť osobám, ktorým vznikla nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci škoda, domôcť sa jej náhrady. Pod škodou je pritom nevyhnutné v nadväznosti na ustanovenie § 17 predmetného zákona rozumieť skutočnú škodu, ušlý zisk aj nemajetkovú ujmu. Žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie sumy 1.600,- Eur s príslušenstvom titulom skutočnej škody, ktorá jej vznikla náhradou trov obhajoby. Skutočnou škodou je v zmysle právnej teórie a ustálenej súdnej praxe potrebné rozumieť ujmu, t.j. zníženie majetkových hodnôt poškodeného, ku ktorému došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Ak je teda škodovou udalosťou vydanie nezákonného rozhodnutia, škodou v majetkovej sfére žalobkyne je potrebné rozumieť zníženie majetkových hodnôt poškodennej, ku ktorému došlo v dôsledku takejto škodovej udalosti. Žalobkyňa uvádza, že práve peňažné náklady, ktoré vynaložila na právne služby svojho obhajcu, predstavujú priame zmenšenie jej majetkových hodnôt, ku ktorému by nebolo došlo, ak by nebolo vydané nezákonné rozhodnutie. Ak by totiž vyšetrovateľom nebolo žalobkyni vznesené obvinenie, žalobkyňa by sa nedostala do procesnej pozície obvineného, ale zostala by v pozícii svedka, nepotrebovala by obhajobu a nedošlo by tak k zníženiu jej majetkových hodnôt o peňažné prostriedky vynaložené na obhajcu. Uviedla, že tarifná odmena advokáta predstavujúca primeranú a odôvodnenú sumu vynaloženú na právne poradenstvo a zastupovanie advokáta, značne prevyšuje sumu, ktorú si uplatňuje ako nárok na náhradu skutočnej škody. Skutočnú škodu uplatnila len vo výške predložených účtovných dokladov o úhradách odmeny za právne služby, t.j. vo výške 1.600,- Eur. Súd preskúmal dôvodnosť nároku na náhradu škody spočívajúcu v náhrade trov konania vedeného pod sp. zn. 5T 108/2014 a zistil, že nárok je dôvodný dokonca v sume vyššej ako bola žalobkyňou uplatnená. Avšak vzhľadom k tomu, že súd v návrhovom konaní nemôže prekročiť sumy uplatnené žalobou, žalobkyni vo vzťahu k náhrade škody vyhovel v celom požadovanom nároku a priznal jej náhradu škody vo výške 1.600,- Eur.

48. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

49. Úroky z omeškania boli žalobkyni priznané v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka poukazujúc na vládne nariadenie č. 87/1995 Zb. a to tak, ako to požadovala odo dňa nasledujúceho po dni doručenia listu Generálnej prokuratúry SR o odmietnutí uspokojenia jej nárokov, t.j. od 11.11.2017 do zaplatenia.

50. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. O trovách konania rozhodol súd podľa úspešnosti v spore. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, teda žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, a preto jej náhrada trov konania bola priznaná v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 Zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.